

Man kan jo sige, at det, at vi som politikere forholder os aktivt til bøgerne i vores land, jo ingenlunde er nogen ny historie. Faktisk går traditionen helt tilbage til 1700-tallet. Dengang handlede det om trykke- og ytringsfrihed. I dag handler diskussionen måske først og fremmest om oplevelse, viden og udsyn.

Det handler om det helt særlige, der gør sig gældende for det danske samfund, at vi er et lille land med et lille sprog, men til gengæld en mangfoldighed i dialekter og forskelligheder, alt sammen repræsenteret i bogen. Bogen er måske noget af det allerallervigtigste i den danske kulturpolitik.

I Socialdemokratiet ønsker vi en litteraturpolitik, der nødvendigvis må bygge på det selvfølgelig i, at markedet ikke alene kan løse opgaven. Er det kun pengene, der bestemmer, vil der ikke være meget andet tilbage end kedelige knaldromaner. Og det, vi vil, er faktisk noget andet.

I Socialdemokratiet vil vi gerne have flere til at læse bøger. Jo større en del af vores befolkning, der kan læse og faktisk gør det, desto flere er der til at skabe og forstå det kit, der binder det hele sammen. Men at forholde sig til bogen er selvfølgelig ikke nok. Bogen og dens ophavsmand, altså forfatteren, gør, at der er behov for en reel diskussion af litteraturpolitikken.

Med vedtagelsen af finansloven for år 2002, nøjagtig som diskussionen i dag i øvrigt har afspejlet, har regeringen rettet et frontalt angreb ikke alene mod bogen, men mod hele den litterære fødekæde. I Socialdemokratiet er der selvfølgelig stadig ingen opbakning til denne linje. Tværtimod oplever vi faktisk, at det er et politisk ansvar at gøre op med den gamle myte om forfatteren som én, der skriver bedst på sit kvistværelse med pæren hængende ned fra loftet.

Vi er villige til at gå nye veje, når det gælder de økonomiske vilkår for vores forfattere. Vi tror, der er behov for i den kommende diskussion at sætte fokus på følgende: En anden form for tildeling af arbejdslegater, således at tilskud faktisk batter for den enkelte; bedre betingelser for vores debuterende forfattere og en styrkelse af det, der vedrører PR og formidling. I sammenhæng med det er der også – jeg skal i øvrigt glæde mig over, at fru Ester Larsen også nævnte det i Venstres ordførertale – et behov for at få kigget Forfatterskolens økonomi efter i sømmene.

Men vigtigst af alt har vi behov for gode forfattere, fordi vi har behov for gode bøger. Forfatterens arbejdsbetingelser hænger derfor uløse-

ligt sammen med, hvor mange danskere der faktisk læser.

Vi ved positivt, at danske børn faktisk er glade for bøger, og at det at læse for de fleste heldigvis er en både god, naturlig og dejlig del af barndommen. Men vi ved jo også, at det samme ikke gør sig gældende, når vi retter blikket mod de unge. Når ungerne bliver større, ser vi en tydelig tendens til, at bogen forlades til fordel for mere let tilgængelige medier. For Socialdemokratiet er det derfor vigtigt, at en fremtidig litteraturpolitik bl.a. tager udgangspunkt i at få flere unge til at læse.

Den bedste garanti for at udvikle læsestærke børn og unge er at få bogen tidligere ind i barnets liv. I Socialdemokratiet vil vi derfor gerne mere systematisk gå i gang med at få etableret biblioteker i vores børnehaver, at få tilknyttet husforfatterideen ved uddannelsesinstitutioner, eksempelvis folkeskolen. Ja, i virkeligheden vil vi i højere grad sørge for, at bogen kommer til mennesket og til folk og ikke omvendt.

Afslutningsvis er der ingen tvivl for Socialdemokratiet om, at bøger på dansk går en hård tid i møde. Handel via internettet vil sikkert stige. Man kan tage toget til Malmø og købe langt billigere bøger dér end her i Danmark. Og andre medier vil selvfølgelig tage kampen om den vigtige forbruger op. Samtidig må vi erkende, at vores momsniveau i Danmark gør, at det i danske byer generelt er dyrere at købe bøger end i resten af Europa.

Og lige præcis på grund af sidstnævnte er der behov for en samlet og fremadrettet litteraturpolitik. Udgangspunktet skal være, at Danmark som et lille sprogområde har behov for, at lige præcis vores fortællinger også får plads i den store verden. Derfor har vi behov for gode bøger, derfor har vi behov for gode forfattere.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg må sige, at det jo ikke er den store tillid til befolkningens åndelige habitus, fru Mette Frederiksen står og udtaler her ved at tale om, at markedet kun kan give kedelige knaldromaner. Jeg er ikke sikker på, at jeg deler den opfattelse. det er jo heller ikke det, der er lagt op til fra regeringens politik, for vi giver jo stadig væk den højeste litteraturstøtte, man overhovedet gør i noget land.

Fru Mette Frederiksen talte tidligere, da hun var heroppe i forbindelse med en kort bemærk-